

piloter och flygplansägare har sagt att stängningen av flygplatsen inte bara kommer att orsaka problem för pilotutbildningen, det kommer att omöjliggöra den helt och hållet.

Vad anser kommissionen om stängningen av Ellinikon-flygplatsen? Vilka samråd höll de grekiska myndigheterna innan flygplatsen stängdes? Finns det några fall i andra EU-länder där man stängt en gammal flygplats för att man öppnat en ny? Vilka av EU:s huvudstäder har fler än en flygplats?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(4 april 2002)

Det är medlemsstaternas egna myndigheter som beslutar i frågor om konstruktion och utveckling av flygplatser, och om hur offentliga medel skall fördelas mellan flygplatserna i en medlemsstat. Beslut om att stänga en flygplats ligger också inom de nationella myndigheternas ansvarsområde. Kommissionen kan därför inte kommentera stängningen av Hellinikon-flygplatsen.

De grekiska myndigheterna konsulterade inte kommissionen innan de beslöt att stänga Hellinikon-flygplatsen. De hade varken någon skyldighet eller något behov av att göra detta.

Den gamla Riem-flygplatsen i München i Tyskland stängdes 1992 när den nya Erding-flygplatsen öppnades.

De huvudstäder inom unionen som har mer än en flygplats är Berlin (Schoenefeld, Tegel, Tempelhof), Paris (Charles de Gaulle, Orly), Rom (Fiumicino, Ciampino, Urbe), Stockholm (Arlanda, Bromma, Skavsta) och London (City, Gatwick, Heathrow, Stansted).

(2003/C 28 E/034)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0473/02

från Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) till kommissionen

(22 februari 2002)

Ämne: Synpunkter på sparbankerna i ett EU-perspektiv

Sparbankerna är ett mycket betydelsefullt instrument för den ekonomiska utvecklingen i EU, och de sociala och ekonomiska aspekterna av deras verksamhet är följaktligen ständigt föremål för debatt.

Den anmälan en tysk privat bank nyligen gjorde till EU om det statliga stödet till sparbankerna och det sätt på vilket detta kan snedvräta konkurrensen har startat en diskussion om behovet av att fastställa om sparbankerna skall vara statliga eller privata och deras roll inom gemenskapens finansiella ramar.

Kan kommissionen ange om det finns någon principförklaring från gemenskapen om de olika medlemsländernas sparbanker som anger när en bank är att betrakta som statlig ur gemenskapens synvinkel, och om den anser att stunden nu är inne att börja utarbeta ett enhetligt dokument som skall utgöra en ram för sparbankerna, i syfte att de i fortsättningen ska kunna sköta sin verksamhet utan att komma i konflikt med de privata bankerna?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(18 april 2002)

Den europeiska bankfederationen anmälde den 21 december 1999 de statliga garantierna "Anstaltslast" och "Gewährträgerhaftung" till förmån för de tyska statliga bankerna, bl.a. de tyska sparbankerna, till kommissionen. Den 8 maj 2001 antog kommissionen en rekommendation om lämpliga åtgärder i avsikt att omarbete de nuvarande stödsystemen så att de följer EG-fördragets regler om statliga stöd. Den tyska regeringen godkände rekommendationen den 18 juli 2001.

Kommissionsledamoten med ansvar för konkurrens och tyska regeringsföreträdare har därefter kommit överens om ytterligare detaljer angående genomförandet av lämpliga åtgärder, speciellt vad gäller övergångsåtgärder. Denna överenskommelse utgjorde grunden till ändringen av kommissionens rekommendation av den 27 mars 2002.

Kommissionen är övertygad om att de funna lösningarna kommer att leda till rättvisa framtida förhållanden mellan den privata sektorn och bankerna i den offentliga sektorn, däribland sparbankerna. De sistnämnda kommer att ha möjlighet att omstrukturera sina nuvarande verksamheter och sin organisation med hänsyn till de förändrade rättsliga och ekonomiska förhållandena.

Den funna lösningen hotar inte på något sätt sparbankernas existens eller den kommersiella verksamheten i sig, varken i Tyskland eller i de andra medlemsstaterna. Om medlemsstaterna vill ge kreditinstitut såsom sparbanker i uppdrag att utföra vissa tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller andra offentliga uppdrag får de göra det så länge som de följer kraven i EG-fördraget, i synnerhet kraven i artikel 86.2.

Kommissionen hänvisar även i detta sammanhang till följande deklARATION om de offentliga kreditinstituten i Tyskland som Europeiska rådet antog vid sitt möte i Amsterdam den 18 juni 1997. Denna återspeglar fullständigt kommissionens uppfattning, och Luxemburg och Österrike har i samma dokument deklarerat att den är fullt tillämplig på deras respektive kreditinstitut:

Konferensen noterar kommissionens uppfattning att gemenskapens befintliga konkurrensregler gör det möjligt att ta full hänsyn till de tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som tillhandahålls av de offentligrättsliga kreditinstituten i Tyskland samt till de förmåner som dessa beviljats som kompensation för kostnaderna i samband med dessa tjänster. Tyskland får därvid själv bestämma hur de lokala myndigheterna skall fullgöra sin uppgift att ställa en övergripande och effektiv finansiell infrastruktur till förfogande i sina regioner. Dessa förmåner får inte skada konkurrensförhållandena i en utsträckning som går utöver vad som krävs för att fullgöra de särskilda uppgifterna och som strider mot gemenskapens intresse.

Kommissionen anser därför inte att det föreligger något behov av ytterligare principförklaringar om sparbanker eller av att införa enhetliga regler för deras aktiviteter på den inre marknaden, vilka redan behandlas tillräckligt i reglerna i det nuvarande EG-fördraget.

(2003/C 28 E/035)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0476/02

från Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) till kommissionen

(22 februari 2002)

Ämne: Utökade befogenheter för kommunerna

Nödvändigheten av att kommunerna inom EU får utökade befogenheter för att kunna ge medborgarna bättre service har föranlett olika nationella, regionala och lokala sammanslutningar att föreslå ett avtal på gemenskapsnivå i syfte att se över de strukturer som kommunerna bör erbjuda för att förbättra EU-medborgarnas livskvalitet.

Hur obegripligt det än kan tyckas har kommunerna under lång tid uppmärksamats alltför lite, såväl från medlemsstaternas som från EU:s sida, när det gäller åtgärder för att råda bot på den rådande krisen som måste lösas om medborgarna skall känna delaktighet i de lokala, regionala, nationella myndigheter och gemenskapsinstitutioner som styr deras liv.

Anser kommissionen att det vore lämpligt att påbörja en studie om den aktuella situationen för kommunerna i EU, vilken kan ligga till grund för ett förslag om en anpassning av kommunernas struktur till gemenskapsmedborgarnas nya behov?